یادداشت

زنان، قربانیان اصلی کرونا

نزهت بادی
نویسنده و فعال فرهنگی

کرونا، اتفاق تلخی بود که زندگی همه ما را درگیر کرد اما حالا که در سیاه‌ترین روزها به‌سر می‌بریم و من هم مثل بسیاری از افراد دیگر در اتاقی تنها قرنطینه شده‌ام، بیش از هر کسی به زنان و مادران بیمار فکر می‌کنم که کرونا زندگی‌شان را سخت‌تر کرده است. زنان تنهایی که از خانواده‌هایشان دور هستند و کسی را ندارند که از آنها مراقبت کند و یا کودکان‌شان را به آنها بسپارند و مجبور نشوند فرزندان کوچکشان را با خود به بیمارستان‌های آلوده ببرند، زنان کم‌درآمدی که سرپرست خانواده هستند و مخارج زندگی را خودشان می‌پردازند و حالا هزینه‌های سنگین درمان کرونا نیز به آنها تحمیل می‌شود، زنان کارگر و نظافتچی و پرستار و راننده و فروشنده و کشاورز که امکان برخورداری از مرخصی‌های باحقوق یا دورکاری در منزل را ندارند و به‌خاطر بیماری‌شان با خطر از دست دادن کارشان مواجه می‌شوند، زنان خانه‌داری که بیمارند و در قرنطینه‌اند اما باید حواس‌شان به غذا و نظافت و درس و بهانه‌گیری و دلتنگی بچه‌ها باشد، زنان مسنی که فرزندانشان در کنارشان نیستند و خودشان باید به‌تنهایی و با کمک واکرها و عصاها با برگه‌های سی‌تی‌اسکن ریه‌هایشان در بیمارستان‌ها سرگردان شوند، زنان روستایی که به امکانات درمانی دسترسی ندارند و برای رفت‌وآمد به شهرهای اطراف‌شان با هزار مشکل مواجهند و خیلی‌های دیگر. بنابراین وقتی از کرونا و تبعات آن برای زنان حرف می‌زنیم، باید بدانیم وضعیت زن مستقلِ تحصیلکرده طبقه مرفه یا متوسطِ مرکزنشین با زن کم‌سوادِ کم‌درآمدِ با شغلِ بی‌ثبات در روستاها یا شهرستان‌ها تفاوت بسیاری دارد و اگر قرار است کاری کنیم، در کنار هشتگ زدن برای مرگ سلبریتی‌ها که آن هم غم‌انگیز است، از هزاران زن گمنامی نیز سخن بگوییم که کرونا و بیماری، آنها را از همان زندگی سخت اما عادی‌شان محروم کرده است. هرچند روی مساله واکسیناسیون به عنوان مطالبه عمومی باید تاکید شود اما با عملکرد کنونی دولت جای امیدی برای آن در وضعیت فعلی نیست و شاید بهتر باشد دنبال راه‌حل‌های کوچک‌تر اما ممکن‌تر کار شود و دولت وظیفه خود بداند که خدمات اقتصادی و درمانی و حمایتی به اقشار آسیب‌پذیر مخصوصا زنان تنها و خودسرپرست و کم‌درآمد ارائه دهد. علاوه بر دولت، هر کدام از ما نیز می‌توانیم به سهم خود باری از شانه زنان اطراف‌مان برداریم، حتی اگر به اندازه آماده کردن غذا یا نگهداری از کودکان باشد. حالا که مردم ایران مخصوصا زنان با انواع محرومیت‌ها مواجهند و سیاستمداران سرشان به کارهای مهم‌تری از حفظ جان مردم گرم است، خودمان باید پناه هم باشیم.

روی خط

بازگشت آمریکا به نقش سابق خود؛

استراتژی بزرگی که نیاز به هم‌پیمانان دارد

المیادین نوشت: رئیس جمهور آمریکا در نشست مونیخ که در فوریه گذشته برگزار شد، اعلام کرد که «آمریکا بازگشت» و این عبارت را سه بار تکرار نمود تا به هم‌پیمانان اروپایی‌اش تاکید کند که ایالات متحده به سمت آنها بازخواهد گشت و به این ترتیب، زمینه بازگرداندن هیمنه آمریکا بر جهان را مهیا نماید. در ادامه این مطلب آمده است: شکی نیست که بایدن طی مدتی کوتاه توانست سیاست ایالات متحده را به همان سیاست سنتی‌اش قبل از ورود ترامپ به کاخ سفید بازگرداند، به این شکل که به توافق پاریس و سازمان بهداشت جهانی بازگشت، تصمیم ترامپ برای خروج نیروهای آمریکایی از آلمان را به حالت تعلیق درآورد و به میز مذاکرات بازگشت تا توافق هسته‌ای با ایران را احیا کند، همانطور که نتایج تحقیقات در مورد ترور خاشقچی را افشا کرده و از عزم جدی‌اش برای پایان دادن به دخالت نظامی در یمن، سخن گفت. به این ترتیب، بایدن واشنگتن را به سیاست قبلی خود بازگردانده و از حقوق بشر و حمایت از معارضان به‌عنوان بهانه‌ای برای دخالت در مسائل دولت‌های دیگر یا حتی اعمال تحریم علیه مخالفان سیاست آمریکا استفاده کرد. با وجود اقداماتی که دولت بایدن در مورد خرابکاری‌های ترامپ و دولتش در خارج از آمریکا انجام داد، به نظر می‌رسد اروپایی‌ها دیگر نمی‌توانند فرمانبردار ایالات متحده باشند، چراکه معتقدند آمریکا در طول چهار سال ریاست جمهوری ترامپ، تغییرات زیادی کرده است. ظاهرا سران اروپایی تمایلی به سخنرانی بایدن در نشست مونیخ نشان نداده و بیشتر با افکار عمومی مردم اروپا در مورد ایالات متحده همنوایی می‌کنند. این موضوع دلایل متعددی دارد، در نظرسنجی که شورای اروپایی روابط خارجی انجام داد، مشخص شد که اغلب اروپایی‌ها ایالات متحده را از نظر سیاسی فروپاشیده می‌دانند و معتقدند چین می‌تواند به زودی بعنوان یک قدرت جهانی جای آمریکا را بگیرد. علاوه بر این، اغلب مردم اروپا از دولت‌های خود می‌خواهند به خود اتکا داشته باشند، ۶۰ درصد حاضران در نظرسنجی اعلام کردند که اروپایی‌ها نمی‌توانند برای دفاع از خود بر ایالات متحده تکیه کنند. مساله جالب توجه آنکه ۷۴ درصد از بریتانیایی‌های حاضر در نظرسنجی، چنین عقیده‌ای دارند.

بی‌طرفی در جنگ ایالات متحده با چین

بایدن دولت‌های اروپایی را به پیوستن به ایالات متحده برای تشکیل جبهه متحدی علیه چین دعوت کرد. کمیساریای اروپا در دسامبر ۲۰۲۰ توافق فراگیر سرمایه‌گذاری مشترک بین جمهوری خلق چین و اتحادیه اروپا که مورد تصویب سران شورای اتحادیه اروپا قرار گرفته را اعلام کرد و گفت که این توافق منتظر تایید پارلمان اروپاست، اما آمریکا با فشارهای زیادی خواستار تایید نشدن این توافق در پارلمان اروپاست. اما پارلمان اروپا عملا دیدگاه مردم و موضع آن‌ها در مورد ائتلاف‌های ژئوپلتیک بین دو طرف ناتو را منعکس نمی‌کند، همچنانکه که نظرسنجی مذکور مشخص کرده که اروپای امروز، آرزوی بازگشت به جهان دوقطبی که در آن غرب با چین و هم‌پیمانان آن مقابله می‌کرد را ندارد. این نتایج با نظرسنجی اروپایی که در سال ۲۰۱۹ انجام شد، تلاقی دارد، چراکه نشان داد اکثر مردم کشورهای اروپایی ترجیح می‌دهند در هر گونه درگیری بین ایالات متحده و چین و روسیه بی‌طرف بمانند. این دیدگاه در دانمارک و لهستان هم حاکم است، دو کشوری که به طور کلی مایل به ایستادن کنار ایالات متحده هستند. به طور خلاصه، به نظر می‌رسد رویای آمریکا برای بازگشت سیطره‌اش بر جهان، موانع زیادی در برابر خود دارد که مهمترینش، نبود اعتماد بین دو لبه ناتو است و عامل آن، سیاست‌های پوپولیستی و افراطی ترامپ و دشمن دانستن اتحادیه اروپاست.

اردشیر نوریان عضو کمیسیون سیاست خارجی مجلس دهم در گفت‌وگو با «آرمان ملی»:

برجام را حربه انتخاباتی نکنید

وادار کردن دولت به ترک مذاکره برخلاف منافع ملی است

برجام نه فاجعه است و نه معجزه

آرمان ملی - علیرضا پورحسین: هیات دیپلماتیک ایران در جریان گفت و گوهای روز پنجشنبه توافق هسته‌ای به کشورهای اروپایی، وظایف خود برای اعمال تحریم‌های به اصطلاح حقوق بشری و نادیده گرفتن حمله تروریستی به سایت هسته‌ای ایران را یادآور شد. در همین راستا معاون سیاسی وزارت خارجه عنوان کرد که تحریم‌های اخیر اتحادیه اروپا به منظور تضعیف گفت و گوها در مورد برنامه جامع اقدام مشترک و توافق کلی است و اروپایی‌ها نه تنها اقدام مهم خرابکارانه را نادیده گرفتند بلکه آنها سرگرم اعمال تحریم‌های جدید علیه ایران بودند و این کاملا غیرقابل قبول است. عراقچی اظهار کرد که ما به آنها در جلسه روز پنجشنبه گفتیم که حتی تحریم‌های حقوق بشری شما که دو روز پیش اعمال شد را به عنوان تحریم‌های مرتبط با توافق هسته‌ای در نظر می‌گیریم، زیرا دقیقا در اواسط مذاکرات وین شما تصمیم گرفتید که تحریم‌هایی را وضع کنید و این قطعا به معنای تضعیف مذاکرات فعلی و تضعیف برجام است. عراقچی با اشاره به تحریم های جدید گفت این یک عملکرد غیرقابل قبول اتحادیه اروپا است. پس از این نشست آنچه که رسانه‌ها بازتاب داده‌اند این است که شرکت‌کنندگان در جلسه روز پنجشنبه کمیسیون مشترک برجام تبادل نظرات بسیار سختی داشتند، اما همه آنها توافق کردند که پیش روند. اگرچه هنوز اختلافاتی وجود دارد اما به نظر می‌رسد منافع مشترکی وجود دارد که طرفین را به جلو سوق می‌دهد. شاید در این مسیر آن چیزی که بیش از همه برای ایران می‌تواند دارای اهمیت باشد، جلوگیری از طولانی‌تر شدن مذاکرات است. در راستای بررسی این مساله «آرمان ملی» گفت و گویی با اردشیر نوریان، عضو کمیسیون سیاست خارجی مجلس دهم داشته است که در ادامه می‌خوانید.

بزرگ‌ترین مقوله‌ای که ایران را در مذاکرات پیش رو در وین تهدید می‌کند چه مواردی است؟

مذاکرات پیرامون برجام در وین باید با ملاحظاتی مورد بررسی قرار گیرد. امروز آن چیزی که باید اولویت ما در این گفت و گوها باشد این است که در داخل کشور، این مذاکرات را در راستای منافع ملی و رفع تحریم‌ها که امروز به عنوان هدف کشور ترسیم شده است تلقی کرده و نباید این مذاکرات را دستمایه بازی‌های سیاسی داخلی کرد و از آنها به ضرر و یا به نفع یک جناح استفاده کرد. باید مذاکرات را با دید ملی پیش ببریم تا ضربه‌ای به کشور وارد نشود. این یک معضل است و امروز در عرصه داخلی و در کشور با این مشکل رو به رو هستیم. ما در ایامی قرار گرفته‌ایم که به انتخابات ریاست جمهوری نزدیک می‌شویم و کاندیدهای مختلف از جریان‌های مختلف پا به این عرصه گذاشته که هر کدام نگاه‌های متفاوتی به موضوع برجام دارند و برای جلب نظر مردم احتمالا تفسیری و یا صحبت‌هایی از جنبه‌های مختلف برجام را مطرح می‌کنند که با نگاه پوپولیستی به رای مردم نزدیک‌تر شوند. این مساله خلاف مصالح ملی است و به ضرر کشور است و آسیبی بزرگ به ایران وارد می‌کند.

حدود ۶ سال از توافق اولیه برجام می‌گذرد و امروز در ایامی قرار گرفته‌ایم که مجددا این احتمال وجود دارد که برجام احیا شود، اساسا این توافق را به نفع کشور می‌دانید؟

برجام برخلاف تصور گروه موافق و مخالف آن که بعضا دچار افراط و تفریط در این خصوص می‌شوند، نه فاجعه است و نه معجزه و این را بارها در مجلس دهم گفته‌ام. ما باید از افراط و تفریط در خصوص برجام دوری کنیم. برجام فاجعه نیست و برخلاف نظر مخالفین آن که عنوان می شود ایران با این توافق استقلال، آرمان‌ها و عزت خود را از دست داده است، چنین اتفاقی نیفتاده است. باید توجه داشت که برجام معجزه هم نیست و قرار نیست با این توافق تمام مسائل کوچک و بزرگ کشور حل شود. ما مسائل دیگری نیز داریم که شاید اصلا ارتباطی با سیاست خارجی و یا برجام نداشته باشد و باید آنها از مسیرهای دیگری حل و فصل شود. بنابراین هرگونه نگاه افراطی و تفریطی به برجام اشتباه است و ما را دچار اشتباه محاسباتی خواهد کرد و سبب می‌شود تا کشور باز هم دچار مشکلاتی شود.

در مذاکرات پیش رو ایران باید با چه سیاستی وارد عمل شده و چه اهدافی را برای خود ترسیم کند؟

برای شرایط فعلی و امروز کشور ما هزینه‌های بسیار زیادی داده‌ایم و برای اینکه کشور امروز در یک ثبات باشد هزاران نفر شهید شده‌اند و با این وجود باید بپذیریم که برای حیات در جامعه بین‌الملل در شرایط فعلی باید نسبت به کاهش تنش‌ها و هزینه تراشی‌های بی‌مورد برای کشور گام برداریم. ما باید این مسیر را انتخاب کنیم و در این مسیر پیش رویم. برجام نقطه آغاز این مسیر است و می‌تواند کمک زیادی به کشور در این عرصه کند. ما این مسیر را شروع کرده‌ایم و باید یک تعامل منطقی و مبتنی بر درایت و حکمت را در دستور کار قرار داده و موضوعات خود را به نحوی پیش ببریم که در ذات خود هم منافع ملی و هم امنیت ملی ایران از جمله هویت، ایدئولوژی، اعتقادات و مبانی اصیلمان زیرمجموعه آنها تعریف شود و هم این موارد محفوظ ماند و هم ما ناگزیر نباشیم برای اداره کشور هزینه غیرضروری بپردازیم. این مسیر منطقی امروز در دستور کار است و شروع شده و در مقطعی نیز به نتیجه رسید اما به علت تغییرات در ساختار قدرت در آمریکا و یک رئیس جمهور افراطی در راس قدرت این کشور قرار گرفت، آنها از برجام خارج شدند و اتفاقات ناخوشایندی رخ داد. با چنین اوصافی و با توجه به اینکه در اواخر دولت دوازدهم قرار گرفته‌ایم، باید گفت که دولت تمام انرژی خود را صرف این کرد تا این مسیر منطقی را طی کند، مواجه شده‌ایم با یک بازی پیچیده بین‌المللی که طی آن کشورهای اروپایی بدعهدی کرده اند و روح و نفس برجام را نقض کرده‌اند و از آن خارج شده‌اند و یک دنیای متلاطم مبتنی بر قدرتی که همه کشورها به فکر منافع خود هستند و می‌خواهند جایگاه خود را ارتقا دهند و می‌خواهند امتیازات بیشتری کسب کنند. در چنین جهانی بود که آمریکا برجام را نقض کرد و بدعهدی کرد. در این جهان به گونه‌ای باید رفتار کنیم که تضییع شدن حق ایران و مظلومیت ایران به خوبی به افکار عمومی جهان نشان داده شود تا متوجه شوند که کدام طرف در این عرصه مقصر هستند. ایران باید در این ایام به گونه‌ای رفتار کند که بهانه به دست دشمنان خود ندهیم. باید به گونه‌ای رفتار کنیم که کانون‌های قدرت از ایران در معادلات خود به صورت ابزاری و غیرمنطقی استفاده نکنند. منافع کشور باید در اولویت ما قرار گیرد. باید به جهان ثابت کنیم که به دنبال انرژی صلح آمیز هسته‌ای هستیم و هدف ما علمی است. این اقدام هم به جایگاه کشور کمک می‌کند و هم روحیه ملی را تقویت می‌کند و هم جایگاه ایران را ارتقا می‌دهد و هم عزت کشور را حفظ می‌کند.

در راستای تحقق منافع ملی و اصولی که ذکر کردید در وین باید با چه روشی پیش رفت؟

امروز ما در وین با شش کشور مواجه هستیم که یکی از این کشورها ایالات متحده است که تخلف کرده و برجام را نقض کرده و از آن خارج شده است. امروز با توجه به مواضع منطقی ایران دیگر به طرف‌های مقابل نمی‌تواند اعتماد کند زیرا آنها این توافق را برهم زده‌اند و در ابتدا آنها به تعهدات خود عمل نکرده‌اند. ایران نباید به گونه‌ای رفتار کند که صورت محق کشورمان که در این سال‌ها قربانی فشار اقتصادی و تروریسم و جنگ بوده است، از دست رود و جای شاکی و متشاکی عوض شود. در وین باید مدبرانه عمل کرد اما نه به گونه‌ای که موضع حق ما از دست رود. ایالات متحده و اتفاقاتی که در آن در این روزها رقم می‌خورد را نباید نادیده گرفت. امروز در این کشور هم افرادی حضور دارند که تاکید دارند این کشور باید به برجام بازگردد و هم افرادی حضور دارند که به شدت مخالف برجام هستند و در مسیر احیای آن موانعی ایجاد می‌کنند. کانون‌های قدرت دیگری در ایالات متحده وجود دارد که فارغ از جناح‌های این کشور است که امروز مخالف برجام هستند و مهم‌ترین آنها لابی صهیونیستی است. از سوی دیگر کشورهای عربی منطقه نیز با توجه به اهرم‌های اقتصادی که در دست دارند در حال وارد کردن فشار به دولت بایدن هستند تا برجام را احیا نکند. خرابکاری‌ها و صرف هزینه‌های گزاف از جمله اقدامات دیگری است که در منطقه رقم می‌خورد تا ایران به نتیجه نرسد. ایران اگر فرصت را در این مذاکرات از دست بدهد و یا اجازه بدهیم که مذاکرات فرسایشی و یا طولانی شود، قطعا فشارهای سنگینی را که تحمل کرده‌ایم، بی‌فایده می‌شود و شاید حتی نتوانیم حقانیت خود را اثبات کنیم. باید توجه کرد که امپراطوری رسانه‌ای جهان امروز در دستان ایران نیست و مخالفین ایران این عرصه را مدیریت می‌کنند و با ایجاد فشار روانی بار دیگر چهره ایران را در جهان وارونه نشان می‌دهند و ایران را نقض عهد کننده ترسیم می‌کنند. نباید فرصت را به این کشورها داد تا چهره ایران را وارونه نشان دهند. نباید اجازه دهیم ایران هراسی بار دیگر به نتیجه رسیده و با استفاده از آن علیه ایران اقداماتی انجام دهند. ما هیچوقت به دنبال سلاح هسته‌ای نبوده‌ایم و این مسیر را عقلا و منطقا انتخاب کرده‌ایم. همکاری گسترده فراپادمانی که ایران با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی داشته و اجازه داده است تا هر لحظه آنها بخواهند از هر مکانی بازدید کنند، نشانه حقانیت ایران است. ما به تمامی تعهدات خود ذیل برجام عمل کرده‌ایم و عهدشکن آمریکا بوده است و آنها باید برگشته و باید با سرعت به برجام برگردند.

طرف‌های دیگر برجام از چه ابزاری برای مخدوش کردن چهره ایران در مذاکرات احتمالا استفاده می‌کنند؟

امروز در منطقه مانع‌تراشی‌های رندانه در دستور کار قرار گرفته است و ایران باید به شدت مراقب این موارد باشد. اتفاقی که در نطنز رخ داد یک اقدام دردسرساز بود که یک کودک لج باز به نام رژیم صهیونیستی آن را انجام داد. بیشترین لطمه و بیشتر فشار با احیای برجام به این رژیم وارد می‌شود و به همین علت دست به کار شده است تا اجازه ندهد این اتفاق رقم بخورد. امروز رژیم صهیونیستی تمایل ندارد تا تنش از روابط میان ایران و آمریکا برچیده شود و یک تعامل محترمانه شکل گیرد. علاوه بر این رژیم امروز امارات و عربستان نیز تمایلی به احیای برجام و جایگزین شدن دیپلماسی به جای تنش را ندارند و می‌خواهند ایران را منزوی کنند. از پیش از مذاکرات وین نیز مشخص بود که محور عبری عربی اجازه نمی‌دهد تا به راحتی دولت بایدن به برجام بازگشته و قطعا مانع تراشی می‌کنند و قطعا در ادامه نیز اقدامات خرابکارانه آنها نیز ادامه دارد. این نکته مغفولی است که همواره مخالفین داخلی برجام به آن توجه نمی‌کنند. زمانی که این مخالفت‌های کشورهای عربی و صهیونیست‌ها را مشاهده می‌کنیم متوجه می‌شویم که مخالفت‌ها با دولت در داخل کشور برای احیای برجام منطقی نیست. برخی در داخل منافع ملی را با این مخالفت‌ها به مسلخ برده و کار را از داخل سخت می‌کنند. برای اینکه امروز ما به منافع خود برسیم و امتیاز به غرب ندهیم، باید از درون متحد شده و مذاکرات را به سرعت پیش ببریم. اقدام دولت برای افزایش سطح غنی سازی به ۶۰ درصد نشان داد که ما از موضع ضعف به موضوع نپرداخته‌ایم و اقدامات خرابکارانه نمی‌تواند مسیر ایران را مخدوش کند. ممکن است در روزهای آینده نیز عملیات خرابکارانه در ایران انجام شود و باید هوشیار بود زیرا با هدف ایجاد اختلاف در داخل کشور این رقم می‌خورد تا دولت مجبور شود میز مذاکره را ترک کند. باید عرصه هوشمندانه مدیریت شود. چین و روسیه می‌دانند که هدف قرار دادن کشتی و خرابکاری در نطنز ایجاد مانع در مسیر صحیح دیپلماسی است و به همین علت این کشورها امروز نیز بر مسیر حل مشکل به صورت سریع‌تر تاکید دارند. ما نباید وقت را از دست بدهیم. باید از موضع قدرت برخورد کنیم و نباید اجازه دهیم که افکار جهانی علیه ما موضع گیری کنند. اگر اقدام دیگری علیه ایران انجام دادند باید متناسب و بلافاصله جواب داده شود و نباید پاسخ را با فاصله داد. مجموعه این اتفاقات سبب می‌شود تا ایران بتواند در وین موفق باشد و هرچه سریع‌تر جهان را مجاب کند که باید تحریم‌ها علیه ایران لغو شود. روزهای حساسی در پیش است و باید تحرکات کشورهای منطقه نیز به خوبی رصد شود زیرا هر لحظه ممکن است یک عرصه‌ای برای ایران ترسیم شود تا ایران را در آن گرفتار کنند.

«آرمان ملی» از روند مذاکرات وین گزارش می‌کند:

مذاکره روی گسل

ادامه از صفحه ۲

روی یخ نازک حرکت می‌کنند

با این حال ایران تنها طرف نگران در مذاکرات نبود و روز گذشته الکاسندر شالنبرگ وزیر خارجه اتریش، با تاکید بر اینکه باید تا ماه «مه» به توافقی دست یافت، در گفت‌وگویی تصریح کرد: «پنجره برای به نتیجه رسیدن مذاکرات بسیار کوچک است. فشار بر روی دو طرف بسیار زیاد است. آنها می‌دانند که دارند بر روی یخی نازک حرکت می‌کنند و ساعت با صدای بلند و قابل توجهی در حال تیک تاک کردن است. بر حسب لزوم خوش‌بین هستم و هرچیزی به جز نتیجه مثبت این مذاکرات فاجعه‌بار است.» شاید منظور از فاجعه آن باشد که در صورت عدم توافق روابط جنگ سردگونه ایران و آمریکا به شکل خصمانه‌تری ادامه پیدا کند و امنیت هر دو کشور با خطر روبه‌رو خواهد شد.

تلاش آمریکا برای احیای برجام

در ادامه تحولات در سطح بین‌المللی و سیاست خارجی، میخائیل اولیانوف نماینده ویژه روسیه در سازمان‌های بین‌المللی واقع در وین، روز پنج‌شنبه در توئیتی نوشت: «برای اولین بار روسای هیات‌های کشورهای عضو برجام (بدون حضور ایران) با رئیس هیات آمریکایی در نشستی غیررسمی در وین دیدار کردند تا گفت‌وگویی درخصوص تلاش‌های مداوم جهت احیای توافق هسته‌ای داشته باشند.» همچنین روز گذشته مجله خبری فارین پالیسی مدعی شد که رابرت مالی، نماینده ویژه آمریکا در امور ایران و رئیس هیات مذاکره‌کننده واشنگتن در وین در حال آغاز طراحی نقشه‌ای برای احیای برجام است. به گفته منابع نزدیک به مذاکره‌کنندگان اروپایی و آمریکایی راب مالی قصد دارد پیشنهاد رفع تحریم‌ها را به ایران ارائه دهد؛ آنقدری که ایران حاضر باشد به توافق بازگردد اما نه آنقدری که بایدن را هدف تندروهای آمریکایی از جمله برخی از اعضای حزب دموکرات که مخالف هرگونه اجماعی با ایران هستند، قرار دهد.

گلایه مذاکراتی تا تبلیغ انتخاباتی

گره دیگری که باید در روند مذاکرات مورد بررسی قرار بگیرد، مشکلات جناح‌های داخلی با نزدیک شدن به برجام است. بسیاری از فعالان سیاسی جناح اصول‌گرا که از سال‌ها پیش با اقدامات ایران در زمینه سیاست خارجی و مقابله با تحریم موافق نبودند، اکنون با نزدیک شدن به انتخابات فشارها را بر دولت و وزارت امور خارجه افزایش داده اند. در همین زمینه محمدجواد ظریف وزیر امور خارجه ایران در حساب کاربری اینستاگرام خود نوشت: «من و همکارانم به خوبی می‌دانیم که ایران ما آزرده است؛ می‌دانیم که جنون ترامپ روزهای دشواری را بر معیشت هموطنان تحمیل کرده ولی این دلاوران با آن غرور تاریخی و فرهنگ دیرین، سر فرود نیاوردند و تسلیم زورگویی ایران‌ستیزان نشدند؛ قهرمانانه ایستادند، اما زخم خوردند و نجیبانه درد کشیدند. مذاکره در نگاه سیاست خارجی تدبیر و امید، ابزاری قدرتمند و مشروع است برای گره‌گشایی از اکنون و افق‌گشایی برای آینده؛ نه تریبونی برای شعار، نه بلندگویی برای خطابه و نه قابی برای انداختن عکس‌های تکراری. فروتنانه تقاضا می‌کنم مخالفان دریابند که زمان و مدت مذاکره را تنها منافع ملی تعیین می‌کند و نه فرصت‌های تبلیغاتی و مبارزات انتخاباتی.»

گزارش

آیت‌ا... سیدحسن خمینی پس از تصمیم قطعی عدم کاندیداتوری:

«حکومت افراطی و یکدست» به نتیجه نمی‌رسد

ادامه از صفحه ۲

باید «مردم» انتخاب کنند

یادگار امام گفت: توجه کنید که امثال ما اگر گوشت و پوستمان هم برود نمی‌خواهیم جمهوری اسلامی از بین برود و هیچ کس نباید چنین توقعی را داشته باشد و اگر کسی روزی می‌خواهد به بنده اقبال کند بداند که ما تا آخرین لحظه هیچ وقت هیچ کاری نمی‌کنیم که جمهوری اسلامی بخواهد لطمه ببیند و اگر هم احیانا کاری انجام می‌دهیم برای این نکته است. لذا اگر فکر کنیم یک کار به فرآیندی می‌رسد که نتیجه‌اش تضعیف کلان مملکت و جمهوری اسلامی است، به نظر من مصلحتی بر آن مترتب نیست. البته هرگز از اصول خود عدول نمی‌کنیم و صلاح کشور را هم در همین می‌دانیم. سید حسن خمینی ادامه داد: آینده ایران و مردم کشورمان را هم چندان متفاوت از آینده جمهوری اسلامی نمی‌دانم. یعنی معتقدم به هر حال این دو با هم پیوند دارد. بالأخره ما عرق دینی، شیعی و اسلامی داریم و نمی‌توانیم نسبت به تاریخ بزرگی هم که پشت سرمان هست بی‌تفاوت باشیم. اما به هر حال وقتی در مورد یک تصمیم گیری صلاح دیده نمی‌شود، مسئولیتی حاصل نخواهد شد و در صورتی که آن تصمیم عملی شود، در آینده مسأله‌ای پیش نرفته و مشکل مردم حل نمی‌شود. این در حالی است که قرار است آمدن امثال من مشکل گشا باشد. وی اضافه کرد: البته در جامعه ما حتما اشخاص مؤثر هستند ولی بیش از اینکه چه کسی انتخاب شود، مهم این است که باید «مردم» انتخاب کنند. یعنی من در مورد مسأله حضور مردم، واقعا معتقدم خود مردم باید بیایند و تصمیم بگیرند و اگر بیایند و تصمیم بگیرند، ما نمی‌گوییم هرچه تصمیم بگیرند حتما درست است ولی بسیار به درستی نزدیک‌تر است از تصمیماتی که ممکن است مخالفین‌شان و جریان خاصی بگیرند. تولیت مرقد مطهر امام خمینی(ره) ابراز عقیده کرد: این را هم اضافه کنید که واقعیت این است که جریان افراطی در کشور ما بعضا تصمیم‌های بسیار خطرناک ایدئولوژیک می‌گیرد. البته من معتقد نیستم همه این افراد ایدئولوژیک هستند، بلکه خیلی از آنها کاسب هستند ولی به هر حال تصمیماتی با پایه‌های ایدئولوژیکی می‌گیرند که غلط و خطرناک است. من اصلا بنا ندارم که بگویم در این شرایط دیگر در میدان نیستم و دیگر کار نمی‌کنم. بالأخره تا حالا می‌گفتم همه باید باشند و از مردم دعوت کنیم و الان هم می‌گویم حضور مردم از هر عنصری واجب‌تر است. اما این نکته را هم اضافه کنم، در کارهای انسانی یک به علاوه یک، مساوی با دو نیست. در جبر و ریاضی یک به علاوه یک مساوی با دو است ولی در مسائل انسانی بعضا یک به علاوه یک منفی سه می‌دهد؛ یعنی همدیگر را خنثی می‌کنند. بعضی وقت‌ها هم شش یا هفت می‌دهد. واقعا اگر ۱۰ نفر همدل پیدا شوند می‌توانند خیلی نقش بزرگی داشته باشند. وی تاکید کرد: در مرحله فعلی به نظر من در میان دوستان شما نهاد اجماع ساز حداقل برای یک گروه سیاسی اتفاق مبارکی است. به هر حال این مجموعه، مجموعه‌ای است که در شرایطی که فعلا کسی توان کار فردی ندارد، باید آن را مبنایی برای کار گرفت و به تصمیم آن که مبتنی بر خرد جمعی است، احترام گذاشت. اما به مردم صادقانه مشکلات را بگویید؛ حداقل این است که فردا اگر هدفمان محقق نشد می‌گوییم ما از قبل حرف‌هایمان را گفته‌ایم و در حد وسع خود کارمان را انجام داده‌ایم.

«یکدست افراطی» خطرناک است

سید حسن خمینی عنوان کرد: برای یک جریان سیاسی از نظر حیات سیاسی خودش بعضی وقت‌ها شکست‌ها زمینه پیروزی‌های بعدی است. آقای هاشمی اگر سال ۸۴ نمی‌آمد و شکست نمی‌خورد، ۹۲ نمی‌بُرد. یعنی خیلی وقت‌ها این گونه است که فرد باید از شکست این مرحله برای گام بعدی توشه‌ای بردارد. یادگار امام بیان کرد: شرط موفقیت این است که صادقانه به مردم بگویید مسیری که قرار است طی شود اشتباه است و به نتیجه نمی‌رسد. لزومی هم ندارد همه حرف بنده و شما را قبول کنند، کما اینکه هیچ تضمینی هم وجود ندارد که همه باید من را دوست داشته باشند و یا قبول داشته باشند. وی ادامه داد: همیشه عده‌ای هستند که از بنده خوششان می‌آید و عده‌ای هم هستند که بدشان می‌آید؛ یک عده هستند که حرف من را قبول می‌کنند و یک عده هم هستند که حرف من را قبول نمی‌کنند ولی معنایش این نیست که ما حرف خودمان را نزنیم. یعنی نه مرعوب موج افراطی مهاجم فحاش شوید و نه مرعوب موجی که مقابل است و می‌گوید شما چرا این حرف را می‌زنید. سید حسن خمینی اظهار کرد: باید عقیده و مشرب سیاسی خودمان و خطری که پیش رو است را بگوییم. به نظر من واقعا حکومت یکدست افراطی برای کشور خطرناک است. همه نسبت به مملکت، آینده، فرزندانمان و گذشته تاریخی‌مان مسئولیت داریم؛ تلقی من هم این بود که شاید بتوانیم کاری کنیم که این امر در مورد شخص بنده دیگر امکانش فراهم نیست، اما نه به این معنا که به عنوان یک کنشگر، فعال، توصیه کننده و همدل حضور نداشته باشم؛ بلکه در عرصه حضور خواهم داشت. وی افزود: به هر حال اولین مسأله این است که باید سعی کنید امید را به جامعه برگردانید. مردم خیلی ناامید و قهر هستند و حق هم دارند. چراکه در این سال‌ها روش‌های درستی در مواجهه با جامعه انجام نگرفت.